PRorima thracie ad occidentē ⁊ me
ridiem cōiungit᷑ Macedonia terraꝝ
impio quondam potita q̄ inter duo
maria ꝓtendit᷑ egeū ⁊ adriaticum lat⁹ ei⁹ me
ridionale theſſalie atqꝫ magneſie terga ꝓtegūt
ꝑtem ſeptentrionalem Peonia ⁊ Paſlagonia
excipit. ⁊ ipe regiones in Macedonū poſtea iu
ra cōceſſerunt Macedonie addite. Epir⁹ quo-
qꝫ Macedoniam attingit ⁊ illirica terra. alte-
ra meridiem. altera ſeptentrionē excipiens. in
adriatico littore dirachiū vetus ciuitas iacet ab
cheroneſo vbi ſita eſt nacta vocabulū Epida-
mus antea dicta. ⁊ a corcyreis olim cōbita. nec
ꝓcul infra terram appollonia fuit optimis in
ſtituta legib⁹. ⁊ Auguſti ceſaris q̄ grecas ſibi
litteras didicit ſtudio memorabilis. In altero
littore theſſalonica eſt potēs quōdam ciuitas.
Quam tum epiſtole ſancti Pauli apoſtoli tū
etiam magni Theodoſij preceptis atqꝫ im-
placabilis ira famoſam reddidere. indignat⁹
eñ ob ceſos in ea iudices aliquando clementiſſi
mus impator vniuerſum vrbis populum tru
cidari mandauit vndecim milia virorum ceſa
tradunt᷑ Non tulit Ambroſi⁹ medio lanenſiū
pōtifex tam immane facin⁹ incorreptum. Im-
peratorem ab ingreſſu eccleſie ꝓhibitū ſubire
penitentiam cōpulit. nec maximus p̄nceps pa
ſtoris ſubire iudiciū recuſauit. Hinc lex ꝓmulga
ta. vt lata ꝑ morte bon⁹ ſententia ante dies tri
ginta non exequat᷑. Hanc vrbem libere cōditō-
nis fuiſſe Plini⁹ tradidit. Strabo cōditorē ei⁹
Philippū Alexandri ꝑtem affirmat. ambo eaꝫ
attribuūt macedonie. Andronic⁹ emanualis i-
peratoris Cōſtantinopolitani fili⁹ hanc in par
tem hereditatis accepit. Demū Johannis fra-
tris ſui odio q̄ patri ſucceſſit in impio venetis
tradidit. Venetis amurates (Turchoꝝ vt ante
diximus impator) eripuit. Hic reliquā Mace
doniā vſqꝫ ad mōtes Peonie ⁊ quā modo alba
niam vocant impio ſuo ſubiecit. Mira rerum
mutatio ⁊ flura hūani impij gloria. hec ē ma-
cedonia que duob⁹ inclita regib⁹ vt philippo
⁊ alexandro Grecia Traciaqꝫ ſubacta imperiū
ꝓtendit in aſiam. Armeniam. Hiberiam. alba
niam. Capadociā. Syriā. Egyptum. Thaurū
Caucaſum ſubiugauit. hec in bactris. medijs.
ꝑſis dominata. toto oriente poſſeſſo. indies q̄ꝫ
victrix e veſtigio liberi patris atqꝫ Herculis ſi-
gna circumtulit. Hec eadem noſtra etate ſpur-
ciſſime Turchoꝝ genti ſubiecta tributū pende
re ⁊ iugum ferre miſerrimum cogitur.

De magneſia et theſſalia

MAgneſiam quoqꝫ ⁊ theſſaliā noſtro
tempere turchoꝝ arma inuaſerunt.
nobiliſſimi mōtes olimpius. pieris.
oſſa pyndus. inſup ⁊ othris. laphitaꝝ q̄dam
ſedes turchoꝝ impio parent. penes q̄s ⁊. lxx. vr
bes fuiſſe olim Plini⁹ affirmat. Tutū peneum
turchi poſſident. Inter flūina theſſalia clariſ-
ſimū iuſte agoniphos hic. fluuius orit᷑ inter oſ
ſam ⁊ olimpū nemoroſa ꝓ valle defluens. l. fer
me ſtadia ꝑcurrit dimidio ei⁹ ſpacij nauigabi-
lis. in eo curſu tempe vocant. quinqꝫ milia paſ
ſuū longitudie vltra viſū hois ſeu de dextra le
uaqꝫ leuiter ꝯuexis attollentibus iugis int⁹ ſua
luce viridantur. hac labitur pene⁹ viridi calcu
lo. circa ripas gramine amen⁹ canor⁹ auiam cō
centu. arripit amnem orchon nec recipit. ſ; olei
modo ſupnatantem. vt dictū eſt ab Homero
breui ſpacio portatū abdicat. penales aquas
diraſqꝫ guttas genitas argenteis ſuis miſcere
recuſans. hec Plini⁹ de peneo. Tot xpianis bo-
na turchoꝝ arma eripuere. q̄uis noſtram ma-
gis deſidiam incuſſauerim. In theſſalia regeſ
fuiſſe tradūt nomine grecum a quo grecia di-
cta ſit. Helenū quoqꝫ in eodem loco regnaſſe a
quo Helena nuncupata eſt. Homerus tribus
nominib⁹ theſſalos appellauit. mirmidonas
helenas. ⁊ acheos. Hic ſunt philarū anguſtie.
perſarū cede inſignes. que licet olim ꝑſarū im-
perium tenuere turchorum tamē armis claude
re tranſitum minime potuere.

De Boecia

POſt theſſaliam boecia ſuccedit ab ortū
in occaſum porrecta euboicū mare cri-
ſenmqꝫ ſinum contingēs thebarū cla-
ritate apud omnes ferme hiſtoricos nominata
Hic muſis natale i elicōis nemore. hic ſalt⁹ cy-
tharō et hyſmen⁹ āmis ⁊ fōtes dirce arethuſa ⁊
aāgppe. que patria quondā liberi patr̄ atqꝫ
Herculis fuit que fortem produxi epaminun-
dam non cedēs Athenis claritate. ciuitas ea no
ſtra etate exiguum caſtellum Thebarum et a
Turchis proximis annis cum reliqua Boecia
occupatum.

De hellis grecia

Sequitur hellis que a noſtris appellata grecia. Acten. id eſt littus priſci vocauere. mutato deinde nomine acticā dixere. homerus cunctos acticā incolentes appellauit athenienſes cum nondū edificata foret megra. predict aūt Actica ex Boecia vſqȝ in hiſtmum corinthiacū pte ſui que appellat Megaris. Circa hiſtmum vero columna fuit in qua hic inerat titulus in pte Peloponeſum ſpectante. Hec Peloponeſus at non ionia. in pte vero megera intuente. hec nō Peloponeſus ſed Jonia. Idem enim Actici ⁊ Jones fuere. Qui cū de finibus cum Peloponeſiaticis ſepiſſime diſceptaſſent. Hanc tandem cōmuni cōſenſu columnā erigi obtinuerūt. Acticam q̄uis ſaxoſā ⁊ ſterilem. pleriqȝ tamen mirificis laudibus extulerūt. deorūqȝ domicilium eſſe dixerunt. loca ipſa poſſidentium ⁊ parentum heroū. In hac ciuitas athenienſis quondam nobiliſſima fuit nullius indigua preconij tāta eius ſupfluit claritas. Eadē noſtro tempore parui oppidi ſpeciem gerit. In eo tamen ſaxo quo vetuſtū minerue templum fuit. arx eſt p omnem greciam nominata. tum operis magnitudine. tum difficultate oppugnationis. Hanc Florentinus quidam maometho tradidit. Cum imploratis latinorum auxilijs nullius opem inueniret cura ſi ob eam rem tradita inq̄s eū ignobile ducat

De Peloponeſſo

Peloponeſſus actice iungitur totiꝰ grecie arx quondam dicta. nam p̄ter inhabitantiū in ea gentium nobilitatē atqȝ potentiā ipſe locoꝝ ſitꝰ pncipatū deſignat atqȝ impiū. multi ſinus inſunt ⁊ promontoria multa. inſignes etiā ⁊ pmagni cheroneſſi. ipſa locoꝝ varietate iocundi. formam eius Platani folio ſimilimam dixere. longitudine ⁊ latitudinis ferme ptē. Ab occaſu in ortū ſtadioꝝ mille. cccc. pimetros ſine ambitus omiſſis ſinibus vt Polibio placet. ſtadia quattuor milia continet. Archemidorꝰ aūt ſupaddit. cccc. cui ⁊ Plinius conſentire videt yſidoꝝ auctorem ſecutus. Idem duo maria terram ambire dicit Joniū ⁊ Egeū. Anguſtie vnde pcedit Iſtmos appellant. q̄nqȝ milia paſſuum latitudinis continētes. Has anguſtias pfodere Demetriꝰ rex. dictator. Ceſar Gaius pnceps. Domicius Nero infauſto (vt oīm exitu patuit) incepto tentauerūt Hic Corinthꝰ nobilis Colonia fuit Greci pncipes poſtq̄ȝ turchorum potentia in europā penetrauit ex mari ad mare pducto p anguſtias muro Peloponeſſum a reliqua grecia diſtinxerūt. murum examiliū appellauere. Hanc puinciā hodie moreā latini vocāt in ea achagia cōtinet. meſſania. Laconia. argos. ⁊ archadia. q̄ mediū parinſule obtinet. Amurates expugnata theſſalonica. ſubacta Boecia. ⁊ actica p̄ter athenas. ad Examiliū vſqȝ pfectus pterritȝ grecis diruit murū. tributumqȝ annuū (dedentibꝰ ſe peloponenſibus) impauit. At cum hungari inſtante iuliano cardinali. ſanci angeli aduerſus turchos arma ſumpſiſſent. confectiſqȝ nōnullꝭ feliciter p̄lijs aplius inſtarent vigerentqȝ hoſtes. Cōſtantinus q̄ poſtea apud cōſtantinopolim impauit ibiqȝ nectus eſt. vt ante diximꝰ. Huius prouincie diſpotus animo auctus ⁊ negare turchis tributum ⁊ examilium inſtaurare non dubitauit. ob quam rem magna deinde pecunia mulctatus eſt. ⁊ examilium denuo deſtructum cum victor Amurates apud varnā hungaros deleuiſſet. deuicta Cōſtantinopoli. Albani q̄ cum plures Peloponeſſum incolebant ſumptis armis Demetrium ⁊ Thomam Cōſtantini fratres regno deijcere annexi ſunt. nobilem quendam greculum ad regni faſtigium aſſumentes vtraqȝ pars auxilium Maomethis implorauit. Illi enim nobilior pars viſa iuſtior auxilia aduerſus alnos demetrio fratriqȝ tradita. Albani ſubacti prioribꝰ dominis paruere Maomethi quindecim milium aureorum tributum penſuum. Thomas q̄uis hereditario iure imperatorem ſe dicere poſſet cuius maiores longa ſerie grecorum nemine imparatiere. metu tamen mahometi eo titulo abſtinuit. Cum Calixtus ſummus pontifex. maxime chriſtianos principes in ſui pontificatus initio aduerſus Turchos inuitaret exiſtimauit Thomas Turchorum imperium proculdubio ruiturum. Maomethiqȝ tributum negauit. Cum vero non tam magnifica facta q̄ȝ etiam verba eſſe anim aduertit. perſoluto enī tributo ⁊ adiectis donis Maomethi turchorum imperatori reconciliatus eſt. Nunc vero ſi vera eſt fama que per hos dies allata eſt violare ⁊ fidei maiorem ſubire penam compulſus Maomethi vero prorſus ſubiectus eſt Peloponeſſus tota Turchorum imperio adiecta.

Sequitur nunc de Achaia prouincia ⁊ de deſcriptione eius.

Achaia

Egredicti Peloponeſſum perangusti
as iſtini ad reliquaꝫ greciã Strabo
⁊ Plini⁹ occurrere acticam tradunt
Ptolome⁹ achaiam ei⁹ fines hoc modo deſcri-
bit. ab occaſu. Epyrũ a ſeptentriõe macedonia
⁊ partem egei pelagi collocat. ad orientẽ eiuſ-
dẽ maris terminos ponit vſqꝫ ad ſummũ pro-
montoriũ. ad meridiẽ adriaticũ pelagus iuxta
littus qđ Acheolus amnis irrũpit in corinthi-
co ſinu. Quod ſi ita eſt acticã. boetiã. phocideꝫ.
theſſaliã. magneſiã. etholiã ⁊ acarnaniã acha
ia ipſa cõplectit᷑. Idẽ tñ Ptholomeus alio loco
mediterraneas Peloponeſſi ciuitates enũerãs
elicẽ. burã. helenã. phereciã. i achaia eẽ dicit. ⁊ p
paꝫ eẽ achaiã intra peloponeſſũ affirmat no-
bis q̃ p nr̃i op̃is inſtituto res peloponeſiaticaſ
⁊ acticas breuit᷑ obſoluim⁹ ⁊ ad occidẽtẽ feſtia-
mus. acarnãia p̃or occurrit int᷑ epirꝫ boetiãqꝫ p
teſãꝫ cui etholia vl̃ piũcta l̃ pmixta eẽ videt᷑. hec
hodie ducat⁹ appellat᷑. Iohs vitimili⁹ natõe ſi
cul⁹ filiã ſuã diſpoto acarnie in mr̃imõiũ dedit
Etiñ verãtib⁹ acarnaniã turchis ac generꝫ obſi
dẽtib⁹ cũ puero eq̃tatu mare traiecit. obſeſſores
inuaſit. ſtragẽmqꝫ mẽoratu dignã edidit. nam
pua mãu igẽtes fugauit copias ſaluteqꝫ gẽero
pepit. q̃ tñ paulopoſtea p inſidias capt⁹ a tur
chis regnũ amiſit epirum tamen eius adhuc
nomine teneri ferunt

De Epiro

Epyrus in occidua pte ab acroceran-
nis mõtib⁹ incipit, ꝑtenditurqꝫ v̇ſus
orientẽ vſqꝫ ad ambrachiũ ſinũ p ſta
dia mille trecẽta ſeptẽtrionalẽ ei⁹ ptẽ p tholome
us macedonie piũgi tradit. oriẽtale achaie vſqꝫ
ad oſtia fluminis acheloi. occidẽtale lat⁹ Ionico
excipi pelago aſſerit Strabo auſoniũ h̃ idẽ ma
re appellauit. in epyro. xiiij. fuiſſe gẽtes theo-
põpus tradidit. celebratiſſime chaões ⁊ molo
loſi regnũ qñqꝫ tenuer̃ pus q̃dẽ chaões poſteri⁹
moloſi q̃ p regũ ꝯgnatõeꝫ ex eacidarꝫ ſanguine
ꝑgẽiti mirumimodũ amplificati fuer̃t. Penes
q̃s dodone vetus oraculũ ⁊ nobile viguit. Orã
hui⁹ terre maritimã felicẽ atqꝫ vberẽ tradidere.
multeqꝫ olim vrbes ⁊ oppida munitiſſima in
epiro fuere. ſed ꝑpter pplorꝫ rebelliones quib⁹
cum romanis cõtenderunt ꝓuincia vaſtata ẽ.
lxx. eñ epyratarꝫ vrbes a Paulo emilio impe-
ratore funditus euerſas eſſe auctor eſt polibius
victis Macedonibus ⁊ p ſe rege ſupato Ex qui
bus enim maximum numerum viris moloſo-
rum extiſſe ⁊ mortaliũ centum quinquaginta
mila in ſeruitutem redacta. Plinius veronen-
ſis hanc cladem Macedonibus attribuit. du-
aſqꝫ etiam vrbes ruine adiecit. credo vero quia
Macedones Epyrotarum imperium obtine-
bant. vtranqꝫ vero gentem Plinium compre-
hendiſſe. Apud epyrum actica pugna late me
morabiles cõmiſſa eſt. in qua ceſar Auguſtus